

Dva adepti na judikát roku 2017

Jistě se shodneme na tom, že právnícká obec žije stále intenzivněji, což – jak nedávno trefně poznamenal Jan Januš – vyvolává vysoce aktuální otázku: A máme kdy pracovat? Abych nezůstal stranou téměř permanentního soutěžního dění a především výzev k nominacím, rozhodl jsem se v letošním roce opustit startovní čáru dříve a ještě před tím, než na to budu opětovně několikrát dotazován, hned představit a do všech možných i nemožných soutěží přihlásit své dva kandidáty na judikát roku 2017.

Věřili byste, že navrhované judikáty vznikly již ve znamení Vodnáře v časovém rozmezí pouhých čtyř dnů?

Na internetu – ostatně kde jinde – jsem se dočetl, že „tradičním vládcem znamení Vodnáře je i Saturn, planeta zásad, morálky a pravidel. U mnoha zrozenců tohoto znamení převládá vliv Uranu, a proto mezi jejich hlavní charakteristiky patří snaha být za každou cenu originální, něčím zvláštní a duchovně svobodní“ (srov. Znamení Vodnář, dostupné >>> [zde](#)).

Přesně takové jsou charakteristiky obou adeptů.

* * *

Za judikáty roku 2017 by měla být vyhlášena usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 23. ledna 2017, č. j. 19 C 36/2016-78 (dále jen „usnesení OSP 3“), a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. ledna 2017, č. j. 15 C 123/2015-140 (dále jen „usnesení OSP 2“).

Výrok usnesení OSP 3 zní:

„I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“

Uvozovací věta usnesení OSP 2 zní:

„Obvodní soud pro Prahu 2 schvaluje smír uzavřený mezi žalobkyní a žalovaným ve znění:“

Pro případnou soutěžní porotu si dovolím nejprve podat doplňující pozitivní reference.

Usnesení OSP 3 je dílem asistentky soudce. Kéž by to bylo její nezapomenutelně první, a pro budoucno nikoliv osamocené rozhodnutí, které psala.

Usnesení OSP 2 vydal zkušený soudce, aniž by předtím došlo na přednes žaloby, mediaci a zvýšení hlasu. Výrazně mu k němu pomohlo, že byl na první ústní jednání dobře připraven a seznámen s obsahem spisu.

Lze konečně snadno domyslet, že za oběma usneseními stojí kompromis účastníků řízení, nepopichovaných jejich rozhodovací diagnostiky znalými právními zástupci k sudičské pouti co nejvíce instancemi až k branám štrasburským.

Míra pravděpodobnosti dožití se účastníků konce soudního řízení byla tak z posteriorního pohledu velmi vysoká.

Nosné důvody odůvodnění pak šlo vyjádřit vcelku jednoduše, k napsání celého textu usnesení OSP 3 stačilo pouhých 1 732 znaků, v případě usnesení OSP 2 zdánlivě obdobných 1 706 znaků, což je však zkresleno tím, že samotný text schváleného smíru zabral celých 925 znaků. Autorka usnesení OSP 3 naopak možná zbytečně ztratila pár znáčků v narativní části odůvodnění. Jinak řečeno, na ideální rozhodnutí tohoto druhu by mělo 1 500 znaků stačit.

Nyní zdánlivá negativa:

Ani jedno usnesení necituje z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, Soudního dvora EU, nálezu Ústavního soudu, rozsudku Nejvyššího soudu či Nejvyššího správního soudu, ponechává stranou doktrínu, a to nejen zahraniční, ale i českou, ba co hůře, obě usnesení vykazují evidentní znaky plagiátorství, což dokumentují například formulace: „Vzhledem ke zpětvzetí žaloby žalobkyní ještě před jednáním soudu ve věci samé, soud řízení podle ust. § 96 odst. 1 a 2 o.s.ř. zcela zastavil (srov. usnesení OSP 3), či:“ *Při jednání soudu oba účastníci uzavřeli shora uvedený smír, jehož obsah není v rozporu s právními předpisy. Proto byl soudem podle § 99 OSŘ schválen včetně ujednání o nákladech řízení* (srov. usnesení OSP 2).

Obsahově lze citovaným usnesením vytknout, že nepřinášejí vůbec nic nového, co by stálo alespoň za malou zmínku v letošním opětovně bobtnajícím dalším vydání mnohasvazkového komentáře k jen velmi pozvolna stárnoucímu novému občanskému zákoníku.

Z akademického zorného úhlu tak lze uzavřít, že ani jedno z usnesení nesplňuje podmínky seminární, natož pak třeba i bakalářské práce.

Z pohledu soudní statistiky by závistivý prvoinstanční soudcovský kolega mohl dodat, že šlo o tzv. rychlé číslo, soudci soudu odvolacího či dovolacího by mohli ve skrytu duše zalitovat, že o možnost právě takového rychlého čísla byli k ocenění navrhovanými usneseními sami ošizeni.

Státní pokladna byla ochuzena o část soudního poplatku. Pokud by to mělo takto pokračovat, ministr spravedlnosti by přišel o svůj kolovrátkový evergreen o potřebě reformovat a zefektivnit justici.

Nejsou snad soudní rozhodnutí určena především k řešení poměrů konkrétních účastníků řízení?

Ti dostali navrženými usneseními jasnou zprávu o tom, že již nic nestojí v cestě tomu, aby spolu mohli zkusit znovu začít lidsky komunikovat. Kolik účastníků soudních řízení má dnes takové štěstí?

* * *

Řečeno slovy titulku zprávy v časopisu Právník z roku 1910, „Lepší hubený smír než tučný proces“.

„Lepší hubený smír než tučný proces a nejlepší zajisté jest takové vyrovnaní sporu, při němž – jak se nyní bohudík již přechoasto stává – pamatováno je na Ústřední Matici Školskou. Známe vlastenecké advokáty a soudce, kteří při žádné příležitosti neopomenou, aby každý smír oslaven byl příspěvkem na Matici. Někdy zaplatí »národní daň« ochotně obě strany z vděčnosti, že zbavily se mrzutostí a nepříjemností, jež každý spor s sebou přináší, jindy zas obžalovaný, aby vyhnul se satisfakci, jež byla by pokořující, složí svůj dar »Matičce«, a jak se dovídáme od jistého soudce, jenž má v tom ohledu velké zkušenosti a z á s l u h y , skládá ji ve většině případů rád,“ píše autor zprávy s dodatkem, že slýchá „i lidi, známé jako sudiče a paličáky: N e p o p u s t i l b y c h , a l e k d y ž j e t o p r o

Matíci, popustím rád!"

Přepjatí formalisté namítnou, že k příspěvku nemohl soudce účastníka zákonným způsobem nutit, nicméně více jak jedno století stará rada zněla:

„Ovšem, že nutiti někoho v úřadě, aby přispěl právě k tomu neb onomu účelu, se strany soudce je nepřipustno, ale bohudík náš lid je tak uvědomělý, že stačí pouhé připomenutí existence Ústřední Matice Školské,“ píše se v citovaném příspěvku na adresu našich předků spolu s výzvou *„nechť tedy osoby, jež mívají příležitost rovnati spory mezi rozvaděnými stranami, neopomínají krásnou touto příležitostí prospěti nejen stranám, ale i věci národní“*.

Mimochodem, vědí grafomanští soudci, kdy začne advokát číst odůvodnění rozhodnutí, jež vyznělo ve prospěch jeho klienta?

Troufnu si napsat, že ve valné většině případů až tehdy, má-li psát vyjádření k podání, učiněnému proti takovému rozhodnutí neúspěšnou protistranou...

Nešlo by ostatně vyhlásit soutěž i o to, kdo se bude ročně osobně podílet na největším počtu takových rozhodnutí, jakými jsou shora uvedení adepti na judikát roku 2017?

JUDr. PhDr. Stanislav Balík,
advokát, bývalý soudce Ústavního soudu

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)